

aktiveres. Og jeg synes, det var trist at se Det Konservative Folkeparti hoppe op i Venstres pacificeringslomme og sidde der og kigge ud og sige: Undskyld, vi eksisterer.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Til hr. Peter Duetoft: Jeg beklager meget, hvis jeg har overfortolket, hvad hr. Peter Duetoft måtte have sagt på CD's landsmøde, men jeg har da trods alt gjort mig den ulejlighed at kigge i et par artikler, og deraf kan jeg da se, at hr. Peter Duetoft har sagt, at »det er fuldstændig urealistisk«, og at »det er lidt snyd, at SF bliver ved . . . « osv., osv., osv., og »vi er i den borgerlige lejr, og vi er uenige med SF om stort set alting«. »CD sender kurv til SF«, hedder overskriften i Politiken.

Jeg vil først vende mig til hr. Jan Petersen. Jeg er også meget enig med hr. Jan Petersen i, at det er en god aftale – det er sådan set også et svar til hr. Jes Lunde – vi har indgået på de to områder, nemlig på politiområdet og på sundhedsområdet.

Hr. Jes Lunde spørger, om det er en udvidelse af den offentlige sektor, at der nu bliver ansat nogle hundrede folk mere i politiet og måske også en smule i sundhedsvæsenet. Jeg vil gerne understrege, at der er tre steder, Det Konservative Folkeparti ikke mener, at der skal ske nedskæringer af offentligt personale. Det er i politiet, det er inden for sundhedsvæsenet, og det er inden for forsvaret.

Så spørger hr. Jan Petersen, om vi er enige i den politik, Venstre fører. Jeg vil blot sige, at jeg har her sagt, hvad Det Konservative Folkeparti har fremlagt i vores finanslovsoplæg. Jeg mener, det er væsentligt, at skattetrykket på sigt sænkes. Det er det, vi går efter. Vi mener, det er vigtigst i den prioritering at lette skatten på arbejdsindkomst. Det er sådan set svar på det.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg kan måske godt forstå, hvis fru Gitte Seeberg bliver en lille smule træt af, at vi en efter en går op og hiver fat i udtalelser om de to fløje i dansk politik. Men på den anden side synes jeg også, at det giver stof til eftertanke, når vi her sidder med en finanslov, som så mange kræfter i og for sig har været forenet om at lave på kryds og tværs, inklusive de to største borgerlige partier, selv om nogle af dem kom lidt

sent ind i familien, så er de dog med i flere af aftalerne på sådan efterbevilling.

Og derfor er mit spørgsmål selvfølgelig så: Hvad skal egentlig den dér opdeling i fløje til for? Hvorfor har De Konservative glæde af den opdeling? Er det, fordi det sådan giver en eller anden tryghedsfølelse at være med i familien? Er det lidt bedre, hvis man nu kunne forestille sig, at firkløveret stadig væk eksisterede og ikke var sådan en lille visse plante, men faktisk noget, som var et stort, stærkt regeringsalternativ, for så så fremtiden jo lys og lykkelig ud?

Eller er det egentlig mere sådan lidt, fordi man falder tilbage i gamle traditionelle baner: de andre er jo røde, og man er jo de rigtige?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Da jeg hørte fru Gitte Seebergs tale, især i starten, sad jeg sådan og tænkte på, om Det Konservative Folkeparti nu var glad for, at man er med i så store dele af finanslovaftalen.

Men da jeg så kom længere hen og hørte videre, så kunne jeg forstå, at man virkelig var glad for, at man var med i disse store områder, som også har været nævnt her tidligere: sundhed, politi, satspulje, kultur. Det har ikke været nævnt, men man har jo også tiltrådt, at der sættes yderligere midler af til veje, pasningsgaranti, der er flere områder.

Jeg synes selvfølgelig, det er trist, at man, fordi man nu er så afhængig af Venstre, ikke har valgt at være med på yderligere områder, men det kan man jo råde bod på senere.

Det har sin pris, og jeg synes også, det er rigtigt, at man i hvert fald langt hen ad vejen så også må være indstillet på at betale den pris, det koster. Men på trods af, at det koster den pris, så er vi vel også alle tilfredse med, at det trods alt er lykkedes at nedsætte skattetrykket fra 1999 til 2000? Det synes jeg godt jeg vil pointere ved denne her lejlighed, og det synes jeg også fru Gitte Seeberg skulle udtrykke glæde over.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg var ked af, at fru Gitte Seeberg ikke engang citerede rigtigt. For den kurv, jeg gav SF, og som var meget klar i de udtalelser, der var i adskillige aviser, var ønsket om, at SF's formand, hr. Holger K. Nielsen, skulle holde op med hver eneste gang, SF og CD gik sammen om en ting,